

[Bernhard Baunsgaard.]

blevet træt af skattevæsenets vilkårlige ansættelse af min skattepligtige indkomst. Det er uudholdeligt at være under evig mistanke, og jeg har ikke råd til at betale skat af penge, jeg ikke har tjent.

Det må dog vist med, når vi skal drøfte problemerne. Men når det er nævnt, så må jeg sige, at jeg er helt enig med de ordførere, der har sagt, at der er drevet en helt utilstedelig provokerende optræden fra visse skatteyderes side, og jeg kan kun sige, at vi i udvalget vil være parat til at arbejde med på at fange disse. Når man kan opleve, at en ikke ganske ukendt skatteyder i dette land har et fradrag på en 4—5 mill. kr., i landets aviser den ene gang efter den anden bekendtgør, at han har en trækprocent på nul med en indtægt på en 4—5 mill. kr., så mener jeg, at denne skatteyder på en ganske utilstedelig måde unddrager sig pligten over for det samfund, hvis goder vedkommende i øvrigt er parat til at sætte sig i besiddelse af på ethvert punkt, så vidt jeg forstår.

Jeg gad vide, om det, vi talte om for kort tid siden, nemlig afskrivningsreglerne, er det eneste, der i denne forbindelse skal undersøges af udvalget. Her vil jeg henvise til en artikel af hr. Folmer Hansen, som stod i Politiken for onsdag den 20. marts, hvori han sagde: Jeg tror, at Ølgaard, Grünbaum, Anders Andersen og hele borgermusikken er på vildspor, når man tror, at en nulprocent, hvor der er tale om at 4—5 mill. kr. skal unddrages beskatning på ét år, skyldes afskrivning. Der må være tale om andre fisduser.

Jeg håber, at vi får tid til at undersøge det, for hvis der overhovedet findes en mulighed for at komme dette til livs, så vil man kunne regne med, at vi er parat hertil.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe erkender, at det hårde skattetryk giver utilfredshed med, at nogle skatteydere nedbringer deres indkomster til nul, hvad enten det sker af lyst eller på grund af tvungende omstændigheder. Vi erkender med andre ord, at der bag det foreliggende forslag ligger et rimelighedshensyn, som vi har fælles med forslagsstillerne.

På den anden side indeholder forslaget bestemt ikke nogen forenkling af indkomstskattereglerne, tværtimod. Der er tale om

en yderligere komplikation, og det er særdeles betænkeligt at gennemføre nye komplicerede regler. Forslagsstillerne siger ganske vist i fremsættelsestalen, at der ikke kræves en nøjagtig opgørelse af den enkeltes privatforbrug. Betragtningen holder ikke, for skal man konstatere, om der er afskrevet, henlagt eller indskudt således, at indkomsten er bragt ned under privatforbruget, ja, så må man nødvendigvis ifølge sagens natur vide, hvor stort privatforbruget er. Jeg er enig med finansministeren i, at vor skattelovgivning ikke indeholder nogen autoriseret definition af, hvad privatforbruget omfatter. Der kan nævnes mange eksempler, hvor det vil volde store vanskeligheder uden en nøjagtig definition. Finansministeren har nævnt nogle, så jeg skal undlade at komme ind på den side af sagen.

Forslaget vil få en række urimelige virkninger for skatteydere, der ikke er inde i en økonomisk stabil udvikling. Jeg tænker her på alle nyetablerede, hvor det er ganske almindeligt, at virksomheden i de første år giver et meget ringe overskud. Det er ofte nødvendigt for den nyetablerede at finansiere privatforbruget enten ved at optage lån eller ved at spise af en formue. Det samme gør sig gældende for mange ældre selvstændige, som ofte driver deres virksomhed med mindre og mindre overskud.

Endelig har en række erhverv store konjunkturudsving, hvor en manglende afskrivningsret i enkelte år vil virke helt urimelig. Jeg tænker på f. eks. landmænd, der i visse år kan risikere lave indtjening, der ligger under deres nødvendige privatforbrug. Såfremt sådanne næringsdrivende med dårlig rentabilitet og likviditet skal betale skat, kan det føre til massekatastrofer.

Den konservative gruppe har sympati for forslaget. Vi ønsker at komme misbrug til livs. Vi er imidlertid betænkelige ved administrationen og ved at ramme en masse uskyldige personer og virksomheder. Vi er — det skal jeg sige til slut — parat til at lade os overbevise i udvalget. Men vi skal overbevises af kendsgerninger.

Børge Johansen (CD):

Dette forslag tiltaler os mere, end finansministerens forslag om ændring af afskrivningsloven gjorde. Jeg skal ligesom hr. Stetter forskåne tinget for at opregne en række